

Det Anarkistiska Biblioteket

Ingen TV, ingen telefon, ingen radio för väljarna

Anonym

Anonym
Ingen TV, ingen telefon, ingen radio för väljarna
2014

Översatt från engelska, Avalanche n°2, *No television, no telephone, no
radio for the voters*

sv.theanarchistlibrary.org

2014

Det är dagen före de europeiska och nationella (i Belgien, övers. anm.) valen. Den 24 maj 2014. Åsikts-cirkusen och det oavbrutna bombardemanget av lögner och löften är snart över. Väljaren förbereder sig på att genomföra sin plikt som medborgare. Den klagas, om det råder det inga tvivel. Den klagas på att politikerna inte längre har några idéer, att de alla är desamma, att de utgör en enda stor maffia. Ändå går den till valurnan. Ändå kommer den att välja sin härskare och ge sitt medgivande till att allt kan fortsätta som förut. Och därmed blir den också politikernas medbrottsling. Och därmed blir den också fiende till de som vägrar denna cirkus, som vägrar härskare och chefer, vänster eller höger, korrupta eller "ärliga." Den blir vår fiende, fienden till de som förälskade sig i frihet.

Det är dagen före valen. Under natten, i Wavre, sätts en antenn på ett enormt sändningstorn som tillhör den franska offentliga televisionen och RTBF:s radiosändningar i brand. Branden orsakar en total black out för flera radiostationer, några digitala TV-sändningar störs ut. I Brabant Wallon-regionen och i södra Bryssel, då antennen utgjorde en knutpunkt för tiotals, kanske så mycket som hundratals, mobiltelefon-antenn, låg hela det mobila och mobila internet-nätverket tillhörandes företaget Base nere. På en annan plats, i Veltem-Beisem nära staden Leuven i det flamländska Brabant, angreps en annan sändnings-antenn. Denna antenn tillhörde den flamländska offentliga televisionen och radion, VRT, och angreps även den genom ett brandattentat. I detta fall stördes några radiostationer. Så, under natten före valen och under själva valdagen, skyddades hundratusentals människor för en gångs skull från data-bombardemanget, från den moderna kommunikations vanskinn som inte är något annat än alienation, från kontrollen över våra tankar som makthavarna realiserar genom sina propaganda-apparater.

Under valdagen förväntades vi alla lyssna på härskarens röst, som når oss genom internet, TV:n och radion. Vi förväntades att prata om valresultaten hela dagen. Men kanske, tack vare sabotage-handlingarna, pratade några om något annat, vem vet. Sabotage provocerar fram ett avbrott, en spricka, i normaliteten. Något som inte skulle hända. Något onormalt. Det är därför inte så konstigt att höra RTBF:s direktör uttala sig om att "När ett medium attackerats så är det dåligt för alla. Jag tror att någon försökte sända ut en vidrig signal." Vidrig? För vem? Vidrig är ordet vi snarare skulle reservera för valcirkusen, för världen i vilken vi lever i, för spektaklet med vilket makten försäkras sig om sina subjekts medtyckande, genom

att ge dem ett ”val.” Vidrig är media som hjärntvättar, journalisterna som sänder ut maktens röst och legitimerar alla de hemskheter som utförs i maktens namn, från krig till den totala förgiftningen av miljön och mord utförda av snutar. Vidrigt är att vi lever i en tid där alla kommunikationsmedel är närvarande överallt, hela tiden, men där ingen längre vet hur en kommunicerar, för dialoger, diskuterar, reflekterar, då alla upprepar vad maskinerna och skärmarna säger till dem.

Anarkisterna är alla auktoritetens fiender, må det vara statliga, kapitalistiska eller patriarkala. De är för frihet och mot slaveri. Men de är inte dumma. De vet att auktoritet inte bara består av politikerna, kapitalisterna och ledarna. Den består också av de som lyder, de som går med på att låta sig exploateras och de som följer order. Även om vi aldrig skulle likställa de som utövar auktoritet och de som den utövas över, de som besitter industrierna och de som exploateras i fabriken, de som bär uniformer och de som tvingas att respektera dem, så kommer vi inte att sluta säga att det enda sättet att frigöra sig är genom att börja slåss, genom att bryta samlevnaden mellan härskare och slavar.

Vi är förmodligen många som frågar oss själva. Hur kommer det sig att efter århundranden av förtryck och exploatering, så verkar det kapitalistiska systemet och statsmakten fortfarande välmående. Varför har de inte utrotats från jordens yta och kastats i rännstenen som all annan skit? Många försök har gjorts, försök till uppror och sociala revolutioner. Men idag måste vi erkänna faktumet att herraväldet lyckats inkludera en stora majoritet av de exploaterade själva. Genom konsumtionsfetischism, allmän avtrubning, decentralisering och därmed spridandet av makten till alla av det mänskliga livets sfärer, så verkar staten och kapitalet, för tillfället, lyckas blockera alla horisonter bortom reproduktionen av det existerande. Denna reproduktion, den sociala reproduktionen av herraväldet, är förmodligen det principiella målet för revolutionär intervention idag. Om det ibland bryter ut kravaller, ett missnöje kanske uttrycks på gatorna, om virulenta reaktioner sker mot ännu ett av maktens brott, så är det viktiga att sikta längre, djupare och mer fundamentalt: det handlar om att attackera det som förväntas garantera ”sakernas normala tillstånd.”

För att återgå till sabotagen av RTBF och VRT:s sändningsantennar, så tror vi att de förser oss med viktiga indikationer angående vilka kampme-

toder att använda och möjliga områden för intervention. Om den teknologiska världen permanent, dygnet runt, instillerar underkastelse och acceptans för vår "plats" i samhället, platsen för konsumerande, arbetande och lydande får; är denna värld också beroende av ett stort antal strukturer, utspridda runtomkring oss, och de är relativt lätta att attackera. Och ingen militärstyrka eller omfattande övervakning kan någonsin skydda dem alla effektivt.

Att provocera fram en kortslutning i den avtrubbade och exploativa vardagen innebär att skapa en spricka i det lager av betong som krossar oss alla. Inget väntande på magiska ögonblick där "folket" blir medvetet om sin situation och beger sig ut på gatorna; att vänta är att spela herraväldets spel, vilket dag efter dag bara bygger upp och stärker det, såväl på ett materiellt plan (nya fängelser, nya snutstationer, nya industrier, nya nätverk av kontroll) som på ett mentalt plan (hjärntvätt, raderandet av själva idén om revolt, förminskandet av livet till en vara). Utifrån sprickorna kommer rebellerna att veta hur de ska provocera, en annan horisont kan träda fram, en horisont av frihet och social revolution.

// Hors Service, anarkistisk gatutidning, n° 45, Bryssel//